

1.Uzasadnienie poprawione dla potrzeb portalu orzeczeń

3.Sygn. akt I C 588/14

7. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SO Ewa Tomczyk

Protokolant Dorota Książczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 roku w Piotrkowie Tryb.

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. Ł. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zadośćuczynienie w kwocie 230.000 zł, odszkodowanie w kwocie 5.456 zł i rentę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Ł. Ł. (1) następujące kwoty:

- 195.000,00 (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy) złotych z tytułu zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2014 r. do dnia zapłaty,

- 2.340,00 (dwa tysiące trzysta czterdzieści) złotych tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.140,00 (jeden tysiąc sto czterdzieści) złotych od dnia 25 marca 2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1.200,00 (jeden tysiąc dwieście) złotych od dnia 10 lipca 2014 r. do dnia zapłaty,

- rentę w kwocie 135,00 (sto trzydzieści pięć) złotych miesięcznie z tytułu zwiększonych potrzeb poczynając od dnia 1 stycznia 2013 r. i na przyszłość płatną z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od dnia 24 marca 2014 r. w przypadku rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat w przyszłości;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Ł. Ł. (1) kwotę 6.259 (sześć tysięcy dwieście pięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje pobrać od powoda Ł. Ł. (1) z zasadzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 424,61 (czteryście dwadzieścia cztery i 61/100) złotych tytułem części nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie wydatków i nie obciąża powoda Ł. Ł. (1) nieuiszczoną opłatą sądową od oddalonej części powództwa;

5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa –Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 8.260,00 (osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej

od uwzględnionej części powództwa oraz kwotę 1.934,35 (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści cztery i 35/00) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

TRANSKRYPCJA UZASADNIENIA

W pozwie z dnia 6 maja 2014 roku pełnomocnik powoda Ł. Ł. (2) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W., kwoty 230.000 złotych tytułem zadośćuczynienia, z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2014 roku do dnia zapłaty, kwoty 4.256 złotych z tytułu odszkodowania, z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2014 roku do dnia zapłaty, kwoty po 500 złotych miesięcznie, tytułem renty na zwiększone potrzeby, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 roku i na przyszłość, z ustawowymi odsetkami od dnia 25 marca 2014 roku, w przypadku rat wówczas wymagalnych oraz w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat w przyszłości, kwoty 1.200 złotych tytułem zwrotu honorarium adwokackiego za prowadzenie sprawy w postępowaniu przedsądowym, z ustawowymi odsetkami od dnia następnego, po dniu doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że roszczenia objęte pozwem dochodzone są w związku z wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu powód uległ w dniu 8 sierpnia 2012 roku. W odpowiedzi na pozew pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Nie kwestionował odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę powstałą w wyniku wypadku samochodowego, jednakże podnosił, że roszczenia dochodzone pozwem są nieudowodnione, a strona pozwana wypłaciła już świadczenia na rzecz powoda. Odpowiedź na pozew, karta 189. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: w dniu 8 sierpnia 2012 roku, około godziny 17.35, w miejscowości W., miał miejsce wypadek drogowy, w wyniku którego bardzo poważnych obrażeń ciała, stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu, doznał powód Ł. Ł. (1). Powód kierował pojazdem marki P. o numerze rejestracyjnym (...), jadący w przeciwnym kierunku ruchu M. M. kierujący pojazdem marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował wymaganej przepisami prawa ostrożności podczas jazdy i w trakcie manewru wymijania jadącego z naprzewka samochodu marki P., wjechał na pas ruchu przeznaczony dla jazdy w przeciwnym kierunku, doprowadzając do zderzenia czołowo - narożnikowego z wymijanym pojazdem, kierowanym przez powoda. Powód w chwili wypadku był trzeźwy. Prawomocnym wyrokiem z dnia 19 czerwca 2013 roku, w sprawie sygnatura akt VII K 1042/12, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim uznał oskarżonego M. M. za winnego zarzucanego mu czynu z artykułu 177 paragraf 1 i 2 Kodeksu karnego. W zawartym w wyroku odpisie czynu Sąd omyłkowo wskazał błędną datę zdarzenia, to jest 8 października 2012, zamiast 8 sierpnia 2012, okoliczności bezsporne, kopia wyroku, karta 15, 16. Pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym kierował sprawca wypadku, był w dacie zdarzenia ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) Spółce Akcyjnej, okoliczność bezsporna. Bezpośrednio po wypadku, w związku z odniesionymi obrażeniami ciała, powód został przewieziony do (...) Szpitala Wojewódzkiego w P., gdzie został przyjęty w stanie bardzo ciężkim na oddział anestezjologii, intensywnej terapii. Po ustabilizowaniu stanu ogólnego, od dnia 14 sierpnia 2012 roku powo..., powód przebywał na wydziale urazowo - ortopedycznym tego szpitala. Rozpoznano u niego niestabilne złamanie miednicy, ranę i denominację tkanki podskórnej okolicy uda lewego oraz uraz wielonarządowy i pęknięcie śledziony. Powód został poddany konsultacji neurologicznej, która wykazała u powoda uraz wielonarządowy oraz zespół depresyjny w konsultacji psychiatrycznej, która wykazała u powoda zespół stresu pourazowego. Powód został poddany operacji usunięcia śledziony, chirurgicznie opracowano ranę uda, założono stabilizator zewnętrzny na miednicę, powód miał przetaczaną krew. Tomografia komputerowa ujawniła u powoda złamanie kręgu L-5 po stronie lewej, złamanie awulsyjne w okolicy kości kulszowej oraz guś..., guz kości kulszowej po stronie lewej, złamanie gałęzi kości kulszowej lewej, złamanie tylnego odcinka panewki lewego stawu biodrowego, zwichnięcie kości guziczek. W szpitalu powód przebywał do 20 sierpnia 2012 roku, kiedy to został przewieziony transportem sanitarnym do oddziału uszkodzeń patologii miednicy, (...) Publicznego Szpitala (...) w O.. Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego, karta 19, 21, wynik badania z dnia 20 sierpnia 2012, karta 116. W szpitalu w O. powód przebywał do dnia 19 września 2012 roku. Rozpoznano u niego złamanie kości krzyżowej po lewej stronie, urazowe zer..., rozerwanie spojenia łonowego, pourazowy niedowład części strzałkowej lewej nerwu kulszowego, ranę pourazową uda lewego. Został poddany dwóm zabiegom operacyjnym, w dniu 28 sierpnia 2014 roku przeszedł operację usunięcia 4 szczepów szanca z talerzy kości biodrowych i zespolenia płytą rekonstrukcyjną

i śrubami korowymi spojenia łonowego, krwawą repozycją i zespolenia spojenia łonowego, i zespolenia złamania kości krzyżowej płytą i śrubami korowymi. Natomiast w dniu 4, 14 września 2012 roku powód został poddany chirurgicznemu opracowaniu rany uda lewego, przyczyną zabiegu był opóźniony zrost rany powierzchni bocznej uda lewego. W czasie pobytu w szpitalu w O. przeprowadzono pionizację i naukę chodzenia powoda. Powód został wypisany ze szpitala w stanie ogólnym dobrym, z zaleceniem chodzenia z dwoma kulami, ze stabilizatorem stopy, z zaleceniem profilaktyki przeciwzakrzepowej, kontroli za 8 tygodni w poradni ortopedycznej, wykonywania ćwiczeń, zmiany opatrunku rany pooperacyjnej co 2 dni, zdjęcia szwów po wygojeniu rany i kontroli w poradni chirurgicznej. W czasie pobytu w szpitalu w O. brat powoda zamieszkał w hotelu w tym mieście i codziennie odwiedzał powoda, spędzając z nim czas i wspierając go psychicznie. Po opuszczeniu szpitala rodzice sprawowali nad powodem opiekę, udzielając mu pomocy przy czynnościach pielęgnacyjnych, ubieraniu, przygotowywali posiłki, podawali leki. Nadto zapewniali mu asekurację przy chodzeniu oraz towarzyszyli mu przez długi czas, w związku ze złym stanem psychicznym powoda, chcąc wspierać go duchowo. Dowód: zeznania świadka J. Ł., karta 323 odwrót, 324, przesłuchanie powoda, karta 324, 324 odwrót. Powód, w dniu 13 listopada 2012 roku i 8 stycznia 2013 roku korzystał z leczenia w poradni ortopedycznej przy szpitalu klinicznym w O., dowód: historia choroby, karta 161. Z ortopedycznego punktu widzenia powód doznał następującego trwałego uszczerbku na zdrowiu: w związku z niestabilnym urazem miednicy, słu..., ze złamaniem kości krzyżowej, kości kulszowej i rozerwa..., z, z rozerwaniem spojenia oraz guzem kulszowym lewym, 25%, z pozycji 96b Załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Z powodu złamania krawędzi tylnej biodra lewego, z ograniczeniami ruchowymi biodra lewego, dziewię..., 10%, przez analogię, z pozycji 97a, złamania wyrostka poprzecznego kręgu L-5, 3% do pozycji 91. Łącznie, suma uszczerbku w zakresie ortopedii i traumatologii narządu ruchu, wynosi 38%. Końcowy wy..., wynik badania po prawidłowym leczeniu ortopeda ocenił za..., zadawalający, dyskomfort życiowy powoda, w związku z wypadkiem, można uznać za znaczny przez okres 3 miesięcy, kiedy powód był zmuszony do fotelowo - łóżkowego trybu życia, lub chodzenia w ograniczonym zakresie, przy pomocy kul. Przez następny okres 3 miesięcy stopień był umiarkowany, po tym okresie i obecnie pozostaje stopień nieznaczny. Przez pierwsze 6 tygodni, to jest przez okres pobytu w domu, kiedy powód miał zalecony tryb fotelowo - łóżkowy i chodzenie przy pomocy kul, czas opieki osób trzecich nad powodem wynosił około 4 godziny na dobę. Kolejne 6 tygodni czas opieki wynosił 2 godziny na dobę. W tym okresie powód mógł poruszać się przy kulach i był zdalny do załatwienia podstawowych czynności życia. Po tym okresie powód, w zakresie ortopedii, był zdolny do samodzielnej egzystencji i nie wymagał pomocy osób trzecich. Powód potrzebował leków przeciwbólowych oraz leków osłonowych na żołądek, przez 10 dni po wypisie ze szpitala zażywał leki w profilaktyce przeciwzakrzepowej. Rokowania na przyszłość, z ortopedycznego punktu widzenia, są stabilne i nie istnieje niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia w przyszłości. Obecna wydolność narządu ruchu jest zadawalająca i nie występuje znaczne naruszenie funkcji i ubytków funkcjonalnych. Powód, w zakresie ortopedii, jest zdolny do pracy zarobkowej, niemniej jest w trakcie leczenia ortopedycznego, z metalem zespalającym miednicę w odcinku tylnym i przednim, powód może chodzić i funkcjonować dość użytecznie, nie ma pilnych wskazań do ich usunięcia, ewentualny zabieg usunięcia jest nieskomplikowany i nie powinien pogorszyć zadowalająco...cy wydolności. U powoda mogą pojawiać się bóle związane ze zwyrodnieniem pourazowym stawu krzyżowo - biodrowego i spojenia łonowego, i stawu biodrowego lewego, i te dolegliwości wymagają zażywania leków przeciwbólowych i niesterydowych leków przeciwzapalnych, okresowych blokad i innych produktów, typu S., czy A. lub iniekcji dostawowych, pochodnych kwasu hialuronowego, w zależności od zaleceń lekarza. Koszt takiej terapii przeciwbólowej z lekami osłonowymi wynosi 50 złotych miesięcznie, koszt doustnych leków t..., to jest S. czy A., to kwota 60 złotych 2 razy rocznie, koszt ewentualnej kuracji kwasem hialuronowym to kwota średnio 400 złotych rocznie przez czas nieokreślony. Powód wymaga okresowego leczenia ortopedycznego, minimum 1 raz na kwartał, przez czas nieokreślony, a koszt prywatnej wizyty u ortopedy waha się od 100 do 150 złotych. Dowód: opinia biegłego ortopedy, karta 213, 214, opinia uzupełniająca, karta 232. Z przyczyn chirurgicznych cierpienia fizyczne powoda do 2 tygodni od urazu miały umiarkowane nasilenie, wymagały podawania leków przeciwbólowych na stałe, po tym okresie, do 2 miesięcy od urazu, cierpienia fizyczne o lekkim nasileniu, wymagające leków, podawania leków przeciwbólowych okresowo. Z powodu utraty śledziony powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości pięćdziesięciu, 15%, z pozycji 71a powoda, w wyniku tępego urazu brzucha doszło do pęknięcia śledziony, co skutkowało jej operacyjnym usunięciem, w przebiegu pooperacyjnym bez większych zmian w obrazie krwi, leczenie szpitalne powoda było bezpłatne, z przyczyn chirurgicznych powód obecnie nie wymaga leczenia farmakologicznego, nie wymaga leczenia ani konsultacji w zakresie chirurgii ogólnej. W trakcie leczenia

ambulatoryjnego, z przyczyn chirurgicznych, powód nie wymagał opieki osób trzecich. Uraz doznany przez powoda, z przyczyn chirurgicznych nie powoduje niezdolności do pracy. Dowód: opinia biegłego chirurga, karta 243, 244. W trakcie badania przez biegłego neurologa, w kwietniu 2015 roku, powód skarżył się na utrzymujący się niedowład stopy lewej, okresowe mrowienie palców stopy lewej, bóle w obrębie miednicy, bóle okolicy biodra i kolana lewego. W następstwie złamań w obrębie miednicy oraz urazu uda lewego u powoda doszło do uszkodzenia części strzałkowej nerwu kulszowego po stronie lewej, z niedowładem mięśni zginaczy grzbietowych stopy lewej i prostowników palców stopy lewej oraz zaburzeń czucia na grzbiecie stopy lewej. Cierpienia fizyczne powoda, spowodowane były głównie urazami w obrębie narządu ruchu oraz obrażeniami jamy brzusznej, zgodnie z zakresem specjalizacji, zostały ocenione przez biegłego ortopedę i chirurga. Uraz głowy ze wstrząśnieniem mózgu i pourazowym obrzękiem mózgu spowodował cierpienia fizyczne umiarkowanego stopnia, do 4 tygodni. Uszkodzenie części strzałkowej nerwu kulszowego nie powodowało cierpień fizycznych. Przebyty uraz głowy, ze wstrząśnieniem mózgu i przejściowym pourazowym obrzękiem mózgu, nie spowodował trwałych następstw. U powoda nie stwierdza się objawów uszkodzenia centralnego układu nerwowego i powód nie zgłasza też skarg w tym zakresie. Objawy częściowego uszkodzenia części strzałkowej nerwu kulszowego utrzymują się nadal. Uszczerbek na zdrowiu z tego powodu wynosi 10% z pozycji 181u. Powód do tej pory nie był leczony neurologicznie, pomimo 3 lat od wypadku, istnieje szansa poprawienia funkcji stopy lewej, wskazana jest podjęcia farmakologicznego leczenia oraz rehabilitacja. Koszt leczenia farmakologicznego to około 200 złotych, jednorazowa seria zastrzyków, ewentualnie do powtórzenia po kilku miesiącach, fizykoterapia stymulująca regenerację nerwu oraz ćwiczenia wzmacniające mięśnie stopy lewej, mogą być wykonywane bezpłatnie, w ramach świadczeń z Narodowego Funduszu Zdrowia. Powód ma wskazania do okresowej kontroli i leczenia w poradni neurologicznej lub rehabilitacyjnej, w postaci stymulacji i regeneracji nerwu i fizykoterapii 3, 4 razy do roku, leczenie bezpłatne, w ramach świadczeń z Narodowego Funduszu Zdrowia. Powód wymagał po wypadku pomocy osób trzecich, z powodu obrażeń i dysfunkcji narządu ruchu, natomiast po przebytym urazie głowy i wstrząśnieniu mózgu powód wymagał fachowej pomocy i opieki przez 2 tygodnie w czasie pobytu w szpitalu. Po zakończeniu leczenia szpitalnego, z przyczyn neurologicznych nie wymaga... (...)_ (...)_02poczatektekstu. Do pomocy opieki osób trzecich. Z przyczyn neurologicznych powód nie jest niezdolny do pracy. Dowód opinia biegłego neurologa karta 265, 267. Stwierdzono u powoda w wyniku TK głowy złamanie kości nosa i przedniej ściany zatoki czołowej prawej z wgłębieniem odłamów kostnych do światła zatoki. Nie wymagało interwencji chirurgicznej i laryngologicznej. Mogło powodować bóle głowy w ostrym okresie do trzech, czterech tygodni. Obecnie mogą występować okresowe bóle głowy związane głównie z wstrząśnieniem mózgu. Stwierdzone złamanie kości nosa bez przemieszczenia powoduje powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 procent z punktu 20 a tabeli. Złamanie przedniej ściany zatoki czołowej prawej uszczerbek na zdrowiu 2 procent z punktu 24 a per analogia. Łącznie wysokość trwałego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z powodu laryngologicznych, laryngologicznych wynosi 4 procent. Powód nie wymagał i nie wymaga opieki laryngologicznej. Z powodów laryngologicznych nie wymagał opieki i jest, nie jest niezdolny do pracy z przyczyn laryngologicznych. Dowód opinia biegłego laryngologa karta 222. W trakcie badania przez biegłego psychiatrę w sierpniu 2015 roku powód powoływał się na fakt, że nie może grać w piłkę, na obniżenie jego sam..., samooceny oraz wydolności napędu. Powołał się na to, że nie zdał matury przez wypadek. Zgłaszał obawy, co do funkcjonowania w przyszłości. Miewa obawy i lęki w podobnych sytuacjach drogowych. Stał się bardziej ostrożny. Gorzej sypia, czasami się budzi. W ciągu dnia czasami pojawiają się jakieś niepokoje i lęki. Z punktu widzenia psychiatrycznego w wyniku urazu doszło u powoda do reaktywnych zaburzeń lękowo depresyjnych. Początkowo w formie ostrej w reakcji na stre..., na stres pod postacią oszołomienia, zaburzeń emocjonalnych, poznawczych, afektywnych o znacznym nasileniu, które to zaburzenia według wywiadu trwały kilka dni. Po kilku dniach ostra faza ustała i przeszła w formę reaktywnych zaburzeń lękowo depresyjnych i emocjonalnych oraz zaburzeń pamięci, koncentracji i uwagi. Pomimo upływu czasu reaktywne zaburzenia lękowo depresyjne utrzymują się. Obecna jest drażliwość, obniżona samoocena, obniżona wydolność psychomotoryczna, labilność emocjonalna, podatność na zakłócenia, przeżywanie poczucia krzywdy, obniżony ogólny napęd życiowy, radość życia i poczucie okaleczenia, zmniejszonej sprawności narządowej. Nasilenie powyższych zaburzeń jest łagodne w kierunku pogranicza normy. Wymagają one jednak psychoterapii. Rokowanie jest ostrożne. Czas pokaże czy zaburzenia te wygaszą się po zakończonym postępowaniu procesowym czy przejdą w trwałe zaburzenia osobowości i nerwicę. Opisane reaktywne zaburzenia nerwicowe miały ścisły związek z doznanymi obrażeniami ciała, nasileniem cierpień fizycznych, długotrwałością tego cierpienia, odkrywaniem kolejnych obrażeń i szkód, koniecznością dalszego leczenia. Niepokojem, że jeszcze kolejne dolegliwości

będą jeszcze ujawniać się brakiem. Wydaje się, że obecnie nie dojdą nowe niesprawności i dolegliwości te będą się zmniejszać. Reaktywne zaburzenia lękowo depresyjne powodują 10 procentowy..., 5 procentowy uszczerbek na zdrowiu z pozycji 10 a tabeli rozporządzenia. Cierpienia powoda były umiarkowanie nasilone. Przez pierwsze dwa miesiące równoznaczne z całkowitą niezdolnością do pracy i koniecznością sprawowania częściowej opieki. Następnie przez okres około 4 miesięcy były porównywalne z pograniczem zdolności do pracy i następnie od tego czasu do chwili obecnej z częściowymi dysfunkcjami niepowodującymi chociażby częściowej niezdolności do pracy. Dowód opinia biegłego psychiatry karta 288, 290. Powód w wyniku wypadku doznał pourazowej blizny skóry owłosionej głowy w okolicy potylicznej. Stały uszczerbek na zdrowiu z tego powodu wynosi 2 procent z punktu 1 litera a. Orzeczone uszczerbek jest mniejszy niż dolna granica w rozporządzeniu, ponieważ blizna nie powoduje znaczącego uszkodzenia powłok czaszki a jedynie niewielki defekt estetyczny. Pooperacyjne blizny brzucha przednia i tylna ściana wiążą się z 8 procentowym uszczerbkiem na zdrowiu z pu..., z punktu 65 rozporządzenia. Pourazowa blizna lewego uda wiąże się z 5 procentowym uszczerbkiem na zdrowiu z punktu 149, pourazowa blizna prawej stopy wiąże się z proce..., 1 procentowym uszczerbkiem na zdrowiu z punktu 169. Suma stałego uszczerbku na zdrowiu z punktu widzenia chirurgii plastycznej wynosi 16 procent. Uszczerbek ten wynika ze zeszpecenia spowodowanego bliznami z wyjątkiem blizny uda, gdzie uznano również uszkodzenie tkanek głębiej leżących wynikające z rany skalpacyjnej uda. Blizny stanowią trwale znaczne oszpecenie powoda. Nie jest możliwe całkowite usunięcie istniejących blizn ani w drodze operacji plastycznej ani poprzez leczenie zachowawcze. W przyszłości możliwy jest jedynie zabieg, który znacznie zmniejszy rozmiar blizn w skórze owłosionej głowy w okolicy potylicznej, ale nie zlikwiduje jej zupełnie. Operacja, operacje korekcyjne blizn w innych okolicach ciała z powodu ich przerostowego charakteru nie gwarantują uzyskania istotnej poprawy, ponieważ po operacji blizny mogą ponownie ulec przerostowi. Cierpienia fizyczne wynikające z samego urazu i operacyjnie leczes..., leczenia następstw wypadku były bardzo duże przez okres około 3 miesięcy. Przez kolejne 3 miesiące dolegliwości były umiarkowanego stopnia. Po tym okresie i obecnie utrzymują się niewielkie dolegliwości bólowe. Obecnie powód nie wymaga leczenia. Z punktu widzenia chirurga plastycznego nie wymaga okresowych konsultacji. Konsultacja taka byłaby wskazana gdyby powód zechciał poddać się zabiegowi korekt niektórych blizn. Możliwa jest ewentualna korekcja blizny w skórze owłosionej głowy. Korekce zniekształceń pourazowych wykonywane są w oddziałach chirurgii plastycznej nieodpłatnie w ramach umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia. Dowód opinia biegłego chirurga, chirurga plastycznego karta 300, 304. W styczniu 2016 roku powód zostanie poddany zabiegowi usunięcia metalu zespalającego miednicę. Dowód zaświadczenie lekarskie karta 317. Stan zdrowia powoda po wypadku uniemożliwiał mu uczęszczanie do szkoły. Przed wypadkiem powód osiągał w szkole pozytywne wyniki w nauce, nie sprawiał trudności wychowawczych. Pozostawał w bardzo dobrych relacjach z rówieśnikami. Orzeczeniem z dnia 3 października 2012 roku (...) Psychologiczna Pedagogiczna w P. orzekła o potrzebie indywidualnego nauczania powoda do końca kwietnia 2013 roku w klasie maturalnej. Pismem z dnia 17 lutego 2014 roku doręczonym stronie pozwanej w dniu 24 lutego 2014 roku pełnomocnik powoda w osobie adwokata T. S. zgłosił szkodę na osobie powoda i zażądał wypłaty 300.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia, 5.101 złotych z tytułu odszkodowania w związku z koniecznością pomocy i opieki innych osób, 500 złotych z tytułu zwrotu wydatku na zakup leków, 350 złotych za zniszczona w wypadku odzież, 212 złotych i 22 grosze tytułem zwrotu kosztów wykonania kserokopii pełnej dokumentacji medycznej oraz renty za okres od dnia 1 stycznia 2013 i na przyszłość. Renty na zwiększone potrzeby, na którą to kwotę składają się koszty leczenia farmakologicznego w kwocie 100 złotych, koszty prywatnych wizyt lekarskich, rehabilitacji, dojazdów do lekarzy w kwocie 100, 150 złotych, koszty opieki w wymiarze 1 godziny dziennie w kwocie 285 złotych. Strona pozwa... Dowód zgłoszenie szkody karta 173, 178. Strona pozwana pismem z dnia 24 marca 2014 roku uznała swą odpowiedzialność, co do zasady i wypłaciła na rzecz powoda kwotę 70.000 złotych z tytułu zadośćuczynienia, 1.254 złote z tytułu zwrotu kosztów opieki, 212 złotych 22 grosze tytułem zwrotu kosztów pozyskania dokumentacji medycznej, 500 złotych tytułu zwrotu kosztów leczenia, kwotę 175 złotych za zniszczone rzeczy osobiste i odmówiła wypłaty pozostałych świadczeń. Powód. Dowód pismo pozwanego karta 180. Powód ma 22 lata. Z zawodu jest technikiem spedytorem. W trakcie wypadku miał 19 lat. Wypadek miał miejsce w czasie wakacji. Powód wracał z kolegą z pracy u swego brata. Powód uczył się w technikum. Po wakacjach miał kontynuować naukę w klasie maturalnej. Indywidualny tok nauczania w domu uniemożliwił powodu..., powodowi utrzymywanie kontaktów z rówieśnikami. Dolegliwości bólowe utrudniały mu koncentrację i uwagę. W poprzedniej klasie powód z matematyki miał czwórki. Nie był po wypadku w stanie utrzymać takiego poziomu. Nie zdał matury z matematyki. Ukończył technikum w zawodzie spedytora. Powód przed wypadkiem grał

w piłkę nożną w klubie. Obecnie nie może uprawiać żadnych..., żadnego sportu. Odczuwa wstyd z powodu blizny pooperacyjnej śledziony. Obawia się operacji usunięcia metalu. Po zabiegu będzie musiał poruszać się przez jakiś czas o kulach. Przed wypadkiem powód był opanowany. Teraz jest niespokojny, nerwowy, rozdrażniony w relacjach międzyludzkich. Pracuje jako magazynier u swojego brata. Wykonuje lekką pracę polegającą na wydawaniu narzędzi. Zarabia najniższe wynagrodzenie krajowe. Poprzednio pracował jako magazynier przez półtora miesiąca. Była to pła..., praca fizyczna związana z dźwiganiem, której nie podołał. Powód mieszka z rodzicami. Po wypadku została orzeczona wobec niego niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym. Nie ma przeciwskażai do podjęcia pracy. W związku z niepełnosprawnością jest uprawniony do zasiłku w kwocie 150 złotych miesięcznie. W czasie pobytu w obu szpitalach powód odczuwał silne dolegliwości miednicy, głowy, nogi, brzucha. Bóle miednicy utrzymują się w dalszym ciągu. Zarówno w szpitalu jak i po jego opuszczeniu powód zażywał leki przeciwbólowe i zażywa je w dalszym ciągu. Bóle nogi powód odczuwa na zmianę pogody. Raz na kwartał ma wizyty w (...) w P., kontrolne USG brzucha oraz kontrole z Poradni Chirurgicznych. Korzysta z publicznej służby zdrowia. Powód odczuwa lęk, że wypadek bardzo zmienił jego życie, że nie przeżywa, że nie może pomagać rodzicom. Ogranicza go lęk przed jazdą samochodem. Podróżuje w towarzystwie innych osób. Dowód przesłuchanie powoda karta 324, 325. Odpis pozwu został doręczony stronie pozwanej w dniu 9 lipca 2014 roku karta 187. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Okoliczności samego wypadku, rodzaj doznanych przez powoda obrażeń ciała i zaistnienie przesłanek odpowiedzialności deliktowej sprawy wypadku wynikający z artykułu 436 paragraf 1 Kodeksu cywilnego, w związku z artykułem 435 Kodeksu cywilnego za skutki tego zdarzenia nie budziły wątpliwości i nie były przedmiotem sporu między stronami. Poza sporem było także, że pojazd, którego kierujący wyrządził szkodę był objęty zawartym u poprzednika, był objęty zawartym u strony pozwanej ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej, a co za tym idzie, że pozwany ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie, doznanej przez powoda na podstawie artykułu 822 Kodeksu cywilnego i artykułu 34 ustęp 1 i artykułu 35 Ustawy z dnia 22 maja dwa tysiące trzyna..., trzeciego roku o ubezpieczeniach obowiązkowych w Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013 roku, pozycja 392. Niesporne było również, że u powoda nastąpiło uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia, który uprawnia go do żądania od pozwanego Zakładu (...) zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w myśl artykułu 445 paragraf 1 Kodeksu cywilnego. Kwestią sporną pozostawała wysokość dochodzonego tym pozwem, dochodzonych pozwem roszczeń. Przy [ns 00:29:26.986]zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę w myśl artykułu 445 paragraf 1 Kodeksu cywilnego zależy do uznania Sądu, a zadośćuczynienie powinno być odpowiednie. Ma ono rekompensować krzywdę ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, ból oraz inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami i fizycznymi i ich długotrwałość. Zadośćuczynienie pieniężne ma celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Ma charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego a jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia. Przepisy Kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd winien wziąć pod uwagę wszelkie okoliczności konkretnej sprawy mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, prognozy na przyszłość, wiek poszkodowanego. W konkretnych sytuacjach musi doprowadzić do wyrażającej zakres doznanego przez poszkodowanego uszczerbku nie majątkowego. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego, który twierdził, że wypłacona już na rzecz powoda kwota 70.000 złotych jest adekwatna do doznanej przez niego krzywdy, a żądanie dalszej kwoty z tego tytułu jest zbyt wygórowane. Rozmiar krzywd i cierpień, jakich doznał powód w skutek wypadku zasługuje na zadośćuczynienie wyższe niż wypłacone dotychczas. Należy zwrócić uwagę, że sam wypadek, w którym poszkodowany doznaje urazu nie ze swej winy jest zdarzeniem niosącym poczucie pokrzywdzenia, przeżyciem negatywnym, którego całokształt składa się na pojęcie niematerialnej krzywdy kompensowanej zadośćuczynieniem. Nie budziło wątpliwości, że zaistniałe zdarzenie było źródłem cierpień fizycznych powoda. Sąd wziął pod uwagę charakter uszkodzenia ciała oraz jego skutki. Powód doznał urazu wielonarządowego obejmującego głowę, brzuch, miednicę, kręgosłup, kończyny dolne. Wypadek spowodował dolegliwości bólowe wielu części ciała, które utrzymywały się nie tylko w czasie pobytu powoda w szpitalu, ale i w okresie późniejszym. Powód w dalszym ciągu odczuwa pourazowe bóle miednicy i nogi, które okresowo ograniczały i mogą ograniczać aktywność je..., życiową powoda. Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd uwzględnił, że powód doznał osiemdziesięcio osie..., 88 procent uszczerbku na zdrowiu. Ustalając łączną wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd Okręgowy uznał, że wbrew zastrzeżeniom strony pozwanej blizna pooperacyjna brzucha jest konsekwencją usunięcia śledziony

uszkodzonej w wyniku wypadku. A zatem uszczerbek na zdrowiu wywołany tą blizną pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem i dlatego wpływa na zakres doznanego przez powoda uszczerbku na zdrowiu. Wskazać należy, że Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długo..., lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania wypłaty jednorazowego odszkodowania, tekst jednolity dziennik ustaw z 2013 roku, pozycja 954. W punkcie 65 załącznika nazwanego ocena procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przewiduje uszczerbek z powodu uszkodzenia powłok jamy brzusznej jedynie przykładowym. Rozporządzenie wskazuje, że uszkodzenie powłok jamy brzusznej może nastąpić na skutek przepukliny urazowej i wysiłkowej oraz przetoki. Dlatego też Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o uzupełnienie opinii przez biegłego chirurga, jako że opinia ta nie budziła żadnych wątpliwości. Niezależnie od tego wskazać należy, że procentowy rozmiar uszkodzeń ciała jest tylko jednym z kryteriów ustalania wysokości zadośćuczynienia i tej kwoty bez uwzględnienia innych okoliczności. Jest tylko pomocniczym środkiem ustalenia rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005 roku I PK 47/05, Monitor Prawa Pracy z 2006 roku, numer 4 pozycja 208. Skutki wypadku dla zdrowia powoda zostały ustalone na podstawie opinii biegłych ortopedy, neurologa, chirurga ogólnego, chirurga plastycznego, psychiatry i laryngologa, którzy sporządzili opinię po zbadaniu, zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą powoda oraz po jego osobistym zbadaniu. Sąd podzielił wszystkie wydane w sprawie opinie, jako że zostały złożone one zgodnie z zasadami sztuki lekarskiej przez specjalistów o niekwestionowanym poziomie wiedzy. Opinie poza wskazaną wyżej opinią biegłego chirurga plastycznego nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia dostrzeżono, że powód w związku z wypadkiem był hospitalizowany nieprzerwanie przez okres 7 tygodni, że miało to miejsce w czasie wakacji oraz, że w dacie wypadku powód... (...)_ (...)_03poczatektekstu Miał jedynie 19 lat. Ten młody wiek sprawił, że wyłączenie z normalnej aktywności życiowej związanej z wypadkiem i jego skutkami było bardziej dotkliwe niż u osoby dorosłej. Poza tym należy pamiętać, że u powoda w dalszym ciągu utrzymują się dolegliwości bólowe nogi, miednicy. Powód musi poddać się zabiegowi usunięcia metalu, wymaga okresowych wizyt u ortopedy, wskazana jest rehabilitacja i psychoterapia. Sąd uwzględnił również związane z chorobą cierpienia psychiczne powoda, to jest ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi oraz następstwami rozstroju zdrowia. Przedmiotowe zdarzenie w sposób diametralny zmieniło sposób funkcjonowania powoda. Powód z osoby sprawnej fizycznie i aktywnej sportowo stał się osobą niepełnosprawną. Z uwagi na indywidualny tok nauczania miał ograniczony kontakt z rówieśnikami, co przeżywał. Wypadek ograniczył jego możliwości zdobywania wiedzy, towarzyszy mu do dziś lęk drogowy. Nadto został uwzględniony dyskomfort spowodowany koniecznością korzystania z pomocy rodziny w codziennych czynnościach związanych z utrzymaniem higieny, ubraniem, przygotowaniem posiłków oraz fakt poruszania się przy pomocy kul. Biorąc pod uwagę opisane wyżej okoliczności, stosowną dla powoda kwotą tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, przy uwzględnieniu już wypłaconej mu kwoty 70.000 złotych jest suma 195.000 złotych. Kwota ta z jednej strony będzie odczuwalna dla powoda i będzie stanowić rekompensatę za doznane cierpienia psychiczne, a zatem uwzględni kompensacyjny charakter zadośćuczynienia. Z drugiej strony jest umiarkowana i nie będzie prowadziła do nieuzasadnionego wzbogacenia powoda. Mając na uwadze aktualny poziom życia społeczeństwa, a dalej idące powództwo w tym zakresie, jako wygórowane zostało oddalone. W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu ciała lub wywołaniu rozstroju zdrowia, szczegółowe uregulowanie w zakresie przesłanek odpowiedzialności sprawcy z tytułu odszkodowania zawierają przepisy artykułu 444 i artykułu 361 paragraf 2 Kodeksu cywilnego. Jeżeli chodzi o wysokość odszkodowania, to w świetle artykułu 444 paragraf 1 Kodeksu cywilnego obejmuje ono wszystkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeśli są konieczne i celowe. Jeśli chodzi o wysokość odszkodowania, to w świetle artykułu 444 paragraf 1 Kodeksu cywilnego obejmuje ono wszystkie wydatki pozostające z związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności zwrot wszelkich wydatków poniesionych przez poszkodowanego zarówno w związku z samym leczeniem i rehabilitacją, lekarstwa, konsultacje medyczne, protezy, kule, wózek inwalidzki i temu podobne, jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia oraz inne dodatkowe koszty związane z doznanym uszczerbkiem. Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę przyszłą wyrażającą się stale w powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie na przykład konieczność stałych zabiegów rehabilitacji, specjalnego odżywiania. Powód dochodził z tytułu odszkodowania kwotę 4.256 złotych stanowiącej zwrot kosztów opieki. W toku postępowania zeznaniami świadka J. Ł. oraz dowodem z opinii biegłego ortopedy

zostało udowodnione, że na skutek wypadku zwiększyły się potrzeby powoda w związku z koniecznością korzystania z pomocy osób trzecich. Niezbędną opiekę świadczyli mu rodzice. Wymiar czasowy tej opieki został ustalony w oparciu o opinię biegłego ortopedy, który wskazał, że przez pierwszych sześć tygodni pobytu w domu powód wymagał opieki przez 4 godziny razem 168 godzin, a przez dalsze sześć tygodni przez 2 godziny na dobę razem 84 godziny, łącznie 252 godziny opieki. Opieka obejmowała zwykle czynności pielęgnacyjne i z zakresu obsługi. Nadto towarzystwo i obecność bliskich wobec najlepszego psychicznego samopoczucia powoda. Zakres i wymiar czasowy opieki ustalony przez biegłego został w całości zaakceptowany przez powoda. Sąd uznał przy zastosowaniu artykułu 322 Kodeksu postępowania cywilnego, że zawnioskowana przez pełnomocnika powoda stawka dziewięć i pół złotego za jedną godzinę opieki nie jest wygórowana. Zatem za 252 godziny opieki należy się zwrot kwoty 2.394 złote. Uwzględniając zaś, że strona pozwana z tego tytułu wypłaciła już kwotę 1.254 złote, zasądzona została kwota 1.140 złotych, a dalej idące powództwo, jako wygórowane zostało oddalone. Również został uwzględniony wydatek na pomoc prawną w postępowaniu likwidacyjnym. A z tego powodu powód żądał kwoty 1.200 złotych. Sąd podziela w całości uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13-go marca 2012 roku III CZP 75/11, że uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową, podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych OSNC z 2012 roku numer 7, 8 pozycja 81 Lex numer 1119650. Stanowisko zaprezentowane w cytowanym orzeczeniu oraz jego uzasadnienie Sąd w sprawie przedmiotowej w pełni podziela. Szkada pojmowana, jako wywołana wbrew woli poszkodowanego obejmuje różnicę między stanem dotychczasowym, a takim, jakie spowodowało zdarzenie szkodzące. Wyznacza zatem normalne następstwa tego zdarzenia. Tę linię orzecznictwa Sądu Najwyższego zaakceptował również Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 21-go maja 2014 roku I ACa 1520/13 Lex numer 1474376. W rozpoznawanej sprawie pomoc fachowego pełnomocnika była koniecznym wydatkiem, jaki poniósł powód. Niezbędność reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika wiąże się bowiem nie tylko ze sformułowaniem roszczeń, jakie poszkodowany kieruje w związku ze zdarzeniem szkodzącym, ale również z fizyczną lub psychiczną niezdolnością poszkodowanego do prowadzenia sprawy związanej z dochodzeniem roszczeń, a nadto niejednokrotnie z zaoszczędzeniem czasu i środków pieniężnych przez poszkodowanego, który od..., odpłatnie zleca prowadzenie sprawy pełnomocnikowi. Niewątpliwie koszt zaangażowania pełnomocnika do reprezentowania powoda w postępowaniu likwidacyjnym stanowi ubytek w jego majątku, który nie powstałby, gdyby do wypadku nie doszło. Zachodzi, więc adekwatny związek przyczynowy pomiędzy wypadkiem, a koniecznością sięgnięcia po tę pomoc. Z, z uwagi na wiek powoda oraz doznane przez niego obrażenia ciała, w ocenie Sądu powód nie był w stanie samodzielnie poprowadzić swoich spraw w zakresie dochodzenia świadczeń od pozwanego ubezpieczyciela, a zatem poniesienie wydatku na wynagrodzenie tego pełnomocnika pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Wysokość tego wynagrodzenia ustalona na kwotę 1.200 złotych wynika z bezspornej faktury wystawionej przez pełnomocnika powoda, za którą pozwany zapłacił, a wysokość tego wynagrodzenia jest sześciokrotnie niższa niż stawki minimalne należne przy tej wysokości roszczenia w postępowaniu sądowym i w ocenie Sądu mieści się w granicach wyznaczonych uzasadnionym nakładem pracy. Kolejne żądanie pozwu o zasądzenie renty znajduje uzasadnienie w artykule 444 paragraf 2 Kodeksu cywilnego. W świetle tego przepisu roszczenie o rentę przysługuje, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania u zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu do stanu sprzed wyrządzenia szkody. Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę przyszłą, wyrażając się stale w powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie. Przyznane nie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie artykułu 444 paragraf 2 Kodeksu cywilnego nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki. Do przyznania renty z tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb, jako następstwo czynu niedozwolonego porównaj wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11-go marca 1976 roku IV CR 50/76 OSNCP z 1977 roku numer 1 pozycja 11. W rozpoznawanej sprawie roszczenie o rentę pełnomocnik powódki ostatecznie uzasadniał koniecznością leczenia w związku z zwyrodnieniowym, pourazowym, z bólami związanymi z zwyrodnieniowym pourazowym bólem stawu krzyżowo-biodrowego, spojenia łonowego i stawu biodrowego, poprzez zażywanie leków przeciwbólowych, niesterydowych leków przeciwzapalnych, okresowych blokad innych produktów typu S., czy A. iniekcji pochodnych kwasu hialuronowego, koniecznością leczenia ortopedycznego, neurologicznego w celu poprawienia funkcji stopy i rehabilitacji oraz wskazania do psychoterapii. Porównaj pismo procesowe

pełnomocnika powoda karta 113, 313, 316. Sąd Okręgowy uznał roszczenie o rentę za zasadne do kwoty po 135 złotych miesięcznie. Na kwotę tę składają się wynikające z opinii biegłego ortopedy wydatki na leki, 50 złotych na zakup leków przeciwbólowych i osłonowych 20 złotych, uśrednione koszty zakupu leków typu S., czy A. lub kuracji kwasem hialuronowym. Wynikające z opinii biegłego neurologa leczenie farmakologiczne w kwocie 65 złotych miesięcznie. 4 razy do roku kuracja preparatami stymulującymi regenerację nerwu po 200 złotych. Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uznania, jako składnika renty kosztów prywatnych okresowych wizyt lekarskich. Zasadność żądania uznania, jako kosztów leczenia korzystania z uszkodzonej, z odpłatnej służby zdrowia w sytuacji, gdy służy bezpłatne leczenie finansowane przez Narodowy Fundusz Zdrowia, oceniać należy w zależności od konkretnego przypadku. Zasadniczo takie uprawnienie nie przysługuje, jeżeli uszkodzony udowodni konieczność stosowania takich metod, które nie są finansowane z publicznych środków lub dostęp do nich jest znacznie utrudniony, na przykład z uwagi na wyczerpanie limitów. Chodzi tutaj także o pokrycie kosztów wizyt i leczenia w prywatnych gabinetach i placówkach z uwagi na konieczność zapewnienia uszkodzowanemu szybkiego i nieograniczonego limitami Narodowego Funduszu Zdrowia dostęp do z uwagi na rozmiar, zakres obrażeń. Potwierdził to również w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy wskazując, że zwrot takich kosztów nie jest zasadny w przypadku szukania pomocy i porad u specjalistów oraz w samym zakładzie leczniczym, w przypadku zagrożenia poważnych schorzeń na przykład utrata słuchu, czy wzroku. Porównaj wyrok Sądu Najwyższego z 26-go czerwca 1969 roku II PR 217/69. W rozpoznawanej sprawie powód zeznał, że dotychczas korzystał z wizyt refundowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Wizyty u ortopedy odbywają się raz na kwartał oraz powód nie ma większych problemów z umówieniem się na wizytę. Także leczenie neurologiczne, czy fizjoterapia nerwu i ćwiczenia wzmacniające stopę w świetle opinii biegłego neurolog są bezpłatne. Z tych powodów brak podstaw do uznania, że koszty prywatnych wizyt lekarskich są konieczne, tym samym, że zwiększają usprawiedliwione potrzeby powoda, stąd dalej idące roszczenie o rentę zostało oddalone. O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie artykułu 481 Kodeksu cywilnego w związku z artykułem 817 paragraf 1 Kodeksu cywilnego w związku z artykułem 14 ustęp 1 Ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz przy uwzględnieniu zasady, że świadczenia odszkodowawcze zakładu ubezpieczeń są terminowe. Zakład nie pozostaje jednak w opóźnieniu do kwot nieobjętych jego decyzją, jeżeli uszkodzony o otrzymaniu wcześniej, nie określił kwotowo swojego roszczenia. W zakresie zadośćuczynienia odszkodowania w kwocie 1.140 złotych, powód swoje żądanie określił kwotowo na etapie postępowania likwidacyjnego i w związku z tym odsetki zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 25-go marca 2014 roku. Strona pozwana nie kwestionowała, że w tym dniu upłynął 30-dniowy termin na likwidację szkody. Skoro żądanie zadośćuczynienia odszkodowania zostało zgłoszone stronie pozwanej 24-go lutego 2014 roku, to strona pozwana przy uwzględnieniu 30-dniowego terminu z artykułu 14 ustęp 1 Ustawy pozostawała w opóźnieniu, co uzasadniało zasądzenie odsetek zgodnie z żądaniem pozwu od 24-go marca 2014 roku. Natomiast w zakresie kwoty odszkodowania 1.200 złotych odsetki zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 10-go lipca 2014, to jest dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu, będącego wezwaniem do zapłaty tej kwoty. Podstawę rozstrzygnięcia kosztów procesowych stanowił przepis artykułu 100 zdanie 1 kpc, stanowiącego o stosunkowym rozdzieleniu kosztów procesu. Nie było podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika pozwanego, powoda zgłoszonego przed zamknięciem rozprawy, aby nałożyć na stronę pozwaną obowiązek zwrotu wszystkich poniesionych przez powoda kosztów procesu na podstawie artykułu 100 zdanie 2. Przepis ten przewiduje, jako możliwość, gdy przeciwnik uległ tylko, co do nieznaczej części swego żądania albo, gdy określenie nienależnej sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny Sądu. W związku z czym powo..., przy czym powód powoływał się na tę ostatnią okoliczność. W związku z tym stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie zostały zgłoszone trzy żądania: zadośćuczynienia, odszkodowania i renty, z których jedynie roszczenie o zadośćuczynienie zależało od oceny Sądu, zaś pozostałe roszczenia nie miały takiego charakteru, a nie zostały one w całości uwzględnione. Powyższe wyłączało możliwość zastosowania artykułu 100 zdania 2 kpc w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Z porównania kwoty dochodzonej pozwem z kwotą zasądzoną wynika, że powód wygrał sprawę w 82 procentach. Powód żądał 241.456 złotych, a zasądzona została kwota 198.960 złotych. Koszty procesu po stronie powoda wyniosły 9.217 złotych, to jest opłata od pozwu 2.000, wynagrodzenie z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 7. 200 złotych ustalone stosownie do punktu, paragrafu 6 punkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28-go września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 461 oraz wydatek na opłatę skarbową od

pełnomocnictwa kwocie 17 złotych. Koszty procesu po stronie pozwanej wynosiły 7.217 złotych, to są koszty zastępstwa procesowego i opłaty skarbowe pełnomocnictwa. Łącznie koszty procesu wyniosły 16.434 złote. Stronę pozwaną z tytułu zwrotu kosztów procesu obciąża kwota 6.259 złotych, to jest 16.434 złote razy 82 procent minus 7.217 złotych. Podstawę rozstrzygnięcia o pobraniu nieuiszczonych kosztów sądowych, opłaty sądowe od uiszczenia, której powód został zwolniony kwota 10.073 złote i wydatków poniesionych tymczasowo z rachunku Skarbu Państwa w łącznej kwocie 2.358,96. Porównaj postanowienia Sądu Okręgowego karta 251, 252, 307, 308, 309, 327, 328 stanowiły przepisy artykułu 113 ustęp 1 i 2 Ustawy z dnia 28-go lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2014 roku pozycja 1025 w związku z artykułem 100 zdanie 1 kpc. Powoda obciąża z tytułu wydatków kwota 242 złote i 61 groszy, to jest 2.358 złotych 96 groszy razy 18 procent. Stosownie do artykułu 113 ustęp 4 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążenia powoda częścią nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, mając na uwadze odszkodowawczy charakter tego roszczenia oraz okoliczność, że ustalenie należnego powodowi zadośćuczynienia zależało od oceny Sądu. Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej kwotę 8.260 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa 10.073 złote razy 82 procent i kwotę 1.934 złote i 35 groszy, 2.358,96 razy 82 procent z tytułu wydatków związanych z wydaniem opinii.